

— Jaa vilde vi derved faa en aarlig Udgift af 225,000 Kr. I Forbindelse med de 90,000 Kr. i Rente til Aktionærerne kom vi op til en Udgift paa 315,000 Kr. Af den udnyttede Toldbeskyttelse paa 815,000 Kr., vilde der saaledes blive tilbage $\frac{1}{2}$ Mill. Kr. aarlig som Binding for Statskassen, hvis denne Industri, som i over 100 Aar har nydt Toldbeskyttelse og kostet vort Land Sneje af Millioner, blev standset i sin Virksomhed. Jeg siger ikke, at jeg ønsker det; jeg tager kun de nøgne Tal frem og behandler dem som Forretningsmand. Man begynder med $\frac{1}{2}$ Million Kr.; efterhaanden som Arbejderne dø, naar man et større Beløb. Jeg har en Gang her i Tinget i Forbindelse med Sannæshage Projektet hørt, hvor store Tal man kan naa ved Sammenlægninger i Løbet af 100 Aar. Hvis man tog $\frac{1}{2}$ Million af det Tillæg, der efterhaanden i Aarenes Løb kom frem ved Arbejdernes Død og hensatte disse Penge i en særlig Fond med den Opgave at afbetale Statsgælden, saa vilde vi om 100 Aar naa saa vidt, at vi med den Fond kunde dække en Statsgæld som den, Danmark har i Djeblykket, og der vilde endda blive et meget betydeligt Beløb tilbage. Altsaa efter at vi i Aarhundredet fra 1797 til 1897 have ofret Sneje af Millioner paa denne Papirindustri, uden at bringe den videre, end at den selv eksterder, at den fremdeles maa have en meget høj Toldbeskyttelse for at kunne bestaa, ville vi i det følgende Aarhundrede fra 1897 til 1997 ved at gaa frem i modsat Retning kunne opspare en Kapital, der er tilstrækkelig til at dække hele Danmarks Statsgæld, forudsat at den til den Tid ikke er større, end den er nu.

Jeg skal dernæst omtale en enkelt Gruppe, som der har været megen Strid om i Anledning af Toldsystemet; det er Galanterivarer. Man har talt om det umulige i for denne Varegruppe at anvende Værditoldsystemet, idet de handlende vilde udstede falske Fakturaer; Folk, der benyttede Frilagere, vilde blive jatte ude af Stand til at gøre det, og der er blevet anført mange andre Grunde. Hvis Tingets Medlemmer ville se efter i „Statistisk Tabelværk“, ville de finde, at der af Galanterivarer blev indført 334,000 Pd. sidste Aar. Tolden paa disse Galanterivarer androg 111,000 Kr. — Tolden er nemlig 1 Mark eller $33\frac{1}{3}$ Ore Pundet. Værdien af disse Galanterivarer er i „Statistisk Tabelværk“ ansat til 859,000 Kr. eller c. $2\frac{2}{3}$ Kr. pr. Pund, 8 Mark i gamle Penge. Naar man nu er saa bange for falske Fakturaer, saa kan man jo gøre, som man gør i mange andre Lande, hvor man anvender

Værditold — man kan vedtage en Tarifværdi. Her har Statistisk Tabelværk regnet med $2\frac{2}{3}$ Kr. pr. Pd., hvis man nu satte en Tarifværdi af 3 Kr. pr. Pd., vilde man naa en Indtægt af ca. 100,000 Kr., hvis man gik til en Værditold af 10 pCt. Nu vil man svare: Men saa er man jo inde paa Vægttoldsystemet alligevel. Ja, det er man ganske vist, men man vil spare hele det vidtløftige Arbejde, der nu er forbundet med at undersøge hver enkelt Pakke, hver enkelt Kiste, hvert enkelt Gros af alle de forskellige Arttikler, der gaa ind under den vedkommende Varegruppe, man vilde med andre Ord, naar der kom 100 Kasser med Galanterivarer paa Toldboden, kunne slaa nogle enkelte op, og hvis det saa viste sig, at de indeholdt Galanterivarer, behøvede man blot at tage den hele Vægt og beregne Tolden, som jeg har foreslaaet. Saa er man fri for alle Fakturaer, alt det Brøvl med Frilager og andre indbildte Banfælgigheder, som der har været talt saa meget om.

Saa vi til en anden Gruppe, nemlig Skindvarer, Fodtøj, og undersøge Forholdene der, saa finde vi, at der er indført deraf ca. 330,000 Pd., hvoraf Tolden er 220,000 Kr., Fodtøjet er ifølge Statistisk Tabelværk udregnet efter en Værdi af 6 Kr. Pd. Ogsaa der vilde man ved en Tarifværdi kunne spare et meget betydeligt Arbejde ved at fastsætte en Værditold af 10 pCt. Den vilde indbringe ca. 200,000 mod 220,000 Kr. hidtil. Der findes et interessant Moment i Forbindelse med Fodtøjindustrien i Toldkommissionens Betænkning. Det oplyses deri for dem, som fortaa at læse rigtig, at det mindre Skotøjshaandværk er i en stadig Tilbagegang, at der bliver færre og færre mindre, selvstændige Stomagemestre; Storindustrien tager Overtaget her i Landet som i alle andre Lande. Tilvirkningen af Fodtøj her i Landet andrager efter Oplysninger, jeg har faaet af en af vore største Fabrikanter, mellem 8,000—10,000 Par daglig, svarende til en samlet aarlig Værdi af $2\frac{1}{2}$ Million Kr. og en Vægt af ca. 2 Millioner Pd. Indførsel af fremmed Fodtøj var i Tresserne meget lav, den Gang havde man nemlig ikke opfundet Skotøjsmaskinerne. Naar man nu taler om, at den fremmede Indførsel af rigelig 300,000 Pd. er aldeles ødelæggende for det indenlandske Haandværk, ligger det ubelukkende i, at man er ubekendt med det indenlandske Haandværks og den indenlandske Industris samlede Produktion. Naar denne, som det oplyses, andrager ca. 2 Millioner Pd. i Vægt, er det klart, at 330,000 Pd. ikke betyder saa overordentlig meget, navnlig da i det mindste